

روح الله خالقی (۱۲۸۵ - ۲۱ آبان ۱۳۴۴) از استادان موسیقی ایرانی، آهنگساز سرود «ای ایران»، و نوازندهٔ ویولن بود. خالقی از شاگردان اصلی علینقی وزیری بود و تلاش او برای احیای موسیقی ایرانی در دورانی که توجه رسمی به این موسیقی کاهش یافته بود، تأثیرگذار و مهم شمرده می‌شود. او کتابی به نام سرگذشت موسیقی ایران دربارهٔ سرگذشت موسیقی، موسیقی‌دان و نوازنگان ایرانی هم‌عصر خود و کتابی به نام نظری به موسیقی شامل نظریه‌ای برای موسیقی ایرانی و غربی نوشته است.

خالقی در ماهان کرمان به دنیا آمد. پدرش میرزا عبدالله خان، منشی و مادرش مخلوقه خانم بودند که در باغ شاهزاده ماهان کرمان که عمارت حکومتی بود زندگی می‌کردند و هر دو تار هم می‌زدند. در چندماهگی به همراه خانواده به تهران مهاجرت کرد. تحصیلات ابتدایی‌اش در تهران و شیراز و اصفهان گذراند. در تهران به مدرسهٔ امیرکایی‌ها رفت و در آنجا همراه سایر شاگردان سرود هم می‌خواند.

علقه و توجه به موسیقی در خانوادهٔ خالقی امری معمول بود؛ پدر و مادر هر دو تار می‌نواخندند و پدر مدتها شاگرد استادان مطرح این ساز بوده است. همچنین خانوادهٔ او با میرزا غلامرضا شیرازی، نوازندهٔ تار، رفت و آمد و آشنایی داشته است و فرزندان، وی را «عمو» می‌خوانده‌اند.

با انتقال پدرش به شیراز در سال ۱۲۹۵، در شهریور ۱۲۹۷ به همراه خانواده به این شهر رفت. در آنجا از آموزش‌های میرزا نصیر فرصت در زمینهٔ عروض و نقاشی استفاده نمود. همچنین آموختن موسیقی را نزد شوهر عمه‌اش میرزا رحیم شروع کرد و از او بیش از یک سال ویولن می‌آموخت.

در سال ۱۳۰۲ به مدرسهٔ عالی موسیقی رفت و در آنجا تحت نظر علینقی وزیری آموختن موسیقی و نواختن ویولن را آغاز کرد.

در سال ۱۳۰۳ با وجود مخالفت پدرش، تصمیم گرفت صرفاً به مدرسهٔ موسیقی برود. پدرش با وجود علاقه‌ای که به موسیقی داشت، با موسیقی یاد گرفتن وی مخالف بود و در نتیجه او مدتها پنهانی به مدرسهٔ موسیقی می‌رفت. گویا در این مورد، وزیری و یحیی دولت‌آبادی نزد پدرش وساطت کردند که بی‌تأثیر بوده است. وی بالاخره با گرفتن حکم تدریس موسیقی به پدرش ثابت می‌کند که «پی‌محلوب شدن نبوده است. در تابستان سال ۱۳۰۴، چهار کنسرت به رهبری وزیری در مدرسه اجرا شد که خالقی نیز در آن‌ها به عنوان نوازنده حضور داشت.

در دو سال آخر تحصیلش، شهرداری تهران کافهٔ بلدیه را بنیاد کرد و برای آن نیاز به یک دستهٔ ارکستر ایرانی داشت. تشکیل دادن این دسته به خالقی پیشنهاد شد و او این کار را انجام داد.

خالقی یاد دادن موسیقی را از ۱۳۰۷ در مدرسهٔ ورزش آغاز کرد. بعد از لیسانس نیز به هنرستان عالی موسیقی رفت و در آنجا تدریس کرد. در سال ۱۳۱۰ از دارالفنون دیپلم گرفت و وارد دارالملumatین شد. در خرداد سال ۱۳۱۳، دارالملumatین به «دانشسرای عالی» تغییر نام یافت. خالقی مدرک لیسانس خود را از این دانشسرای در رشتهٔ فلسفه و ادبیات دریافت نمود.

وی در ۱۳۱۴ وارد خدمت دولتی در وزارت فرهنگ گردید و در ۱۳۱۷ معاون دفتر وزارتی وزارت فرهنگ شد. در ۱۳۲۰ به پیشنهاد وزیری، معاون ادارهٔ موسیقی کشور و نیز معاون هنرستان عالی موسیقی شد. در ۱۳۲۵ مدتها در وزارت کار و تبلیغات کار کرد. در ۱۳۲۷ متصدی دبیرخانهٔ هنرهای زیبا شد. در ۱۳۲۸ هنرستان موسیقی ملی را تأسیس کرد و رئیس آن شد.

۱. هر روز به CD مربوط به دروس‌ها بارها گوش دهید.

۲. همواره به طرز صحیح گرفتن آرشه و ویولن قبلاً از شروع تمرین توجه داشته باشد.

۳. تا زمانی که درس قبلی را به خوبی و به صورت روان و شیوا نتواختید شروع به نواختن درس جدید ننمایید.

۴. هنگامی که درس جدید را تمرین می‌کنید دروس قبلی را نیز مرور نمایید.

۵. دروس را ابتدا بارها به آرامی و با سرعت کم تمرین کنید و پس از اینکه تسلط کافی در نواختن درس یافتید کم سرعت قطعه را زیاد نمایید.

۶. سعی کنید تا همواره ابتدا به نت توجه نموده و سپس شروع به اجرا نمایید و به یاد داشته باشد که در هنگام نواختن، نت و جای سیم و همچنین انگشتان به صورت غلط و اشتباه تمرین نگرددند.

۷. نواختن روزانه گام را قبل از شروع به تمرین درس جدید فراموش نکنید.

۸. سعی کنید به نکات آموزشی هر درس دقت نموده و به توصیه‌های آموزش درس‌ها توجه لازم را بنمایید.

۹. همواره دروس گذشته را مرور نمایید و بهتر است اجراء خود را با ریکوردر ضبط نموده و سپس با اجراء اصلی تطبیق نمایید. و به یاد داشته باشد که کنترل و یادآوری نکات آموزشی یکی از اساسی‌ترین مباحث آموزش و یادگیری در موسیقی و بالاخص ویولن می‌باشد.

تمرین میزان های سه ضربی

در میزان های سه ضربی، اول برای هر سیاه یک پا بزنید وقتی خوب فراگرفتید، فقط در اول هر میزان یک پا بزنید.

درس ۵۶ تمام آرشه اجرا شود

در میزان های سه ضربی، اول برای هر سیاه یک پا بزنید وقتی خوب فراگرفتید، فقط در اول هر میزان یک پا بزنید.

در اجرای این درس به یکنواختی صدا و آرشه دقت شود و با تمام آرشه نواخته شود.

در دروس ۵۹ و ۵۸ بهتر است نت چنگ نصف آرشه و سیاه با تمام آرشه نواخته شود.

* در اجرا قسمت دوم در سیم اول و دوم و سوم انگشت دوم با کمی فاصله از انگشت اول قرار می گیرد. دقت نمایید
تا انگشت چهارم کاملا باز روی سیم ها گذارده شود.

* انگشت اول را به صورت کنت و روی سیم لا و ر بگذارید.